

Erdészeti Rendeleték Tára.

I.

Körrendelet

valamennyi kincstári erdőhatóságnak és a beszteczei m. kir. erdőigazgatóságnak.

(A debreczeni első takarékpénztár $4\frac{1}{2}\%$ -kal kamatozó zálogleveleinek, valamint a magyar földhitelintézet által kibocsátott 4% -kal kamatozó szabályozási és talajjavítási zálogleveleknek az 1889. évi XXX. t.-cz. 11. §-ában felsorolt összes befektetési czélokra leendő elfogadása tárgyában.)

31361/97. sz. föld. min. — Értesitem a czimet, hogy a debreczeni első takarékpénztár által kibocsátott $4\frac{1}{2}\%$ -kal kamatozó 200, 500, 1000, 2000, 5000 és 10.000 koronáról szóló záloglevelek az 1897. évi október hó 6.-án tartott ministertanács határozatában foglalt elvi megállapodáshoz képest, üzleti biztosítékul és bánatpénzül további intézkedésesemig elfogadhatók.

Az összes m. kir. minister urakkal egyetértőleg értesitem továbbá, hogy a magyar földhitelintézet által az 1889. évi XXX. t.-cz. alapján 100, 1000 és 10.000 frtos czimletekben kibocsátott, 4% -kal kamatozó szabályozási és talajjavítási záloglevelek az idézett törvény 11. §-ához képest, az ott felsorolt összes befektetési czélokra már a törvény erejénél elfogadandók, vagyis ezen záloglevelek már a törvéynél fogva óvadékképesek és alkalmasak arra, hogy azokba a községek, testületek, nyilvános felügyelet alatt álló intézetek, továbbá gyámoltak és gondnokoltak (1885. VI. t.-cz. 13. §.) pénzei, ugyszintén a hitbizományi és a letéti pénzek gyümölcsözőleg elhelyeztessenek és végre, hogy a szolgálati és üzleti biztosítékokra fordíthatassanak akkor, a mikor a biztosítékok az azok tekintetében létező szabályok szerint nem készpénzben teendők le.

Budapest, 1897. május 26.-án.

A minister megbízásából:

Sóltz Gyula.

II.

Körrendelet

valamennyi magyarországi kincstári erdőhatóságnak.

(Az államerdészet kezelésében levő és az államerdészeti alkalmazottaknak természetbeni lakásul szolgáló kincstári épületek házádoja tárgyában.)

21242/97. sz. földm. min. — Az államerdészetnél alkalmazottak számára természetbeni lakásul átadott kincstári épületek házádoja tárgyában a pénzügyminister ur, hozzá intézett megkeresésemre, f. évi 19485. szám alatt a másolatban idecsatolt körrendeletet adta ki. (Az idézett körrendeletet lásd alább.)

Felhivom a czimet, hogy a házadó kivetésének minden alkalmakor szigoruan ügyeljen a maga részéről is, hogy az érvényben levő törvényes rendelkezések a szóban lévő épületek megadóztatása s illetve adómentességének megállapítása tekintetében helyesen alkalmazzassanak.

Budapesten, 1897. évi június hó 18.-án.

A minister megbizásából:

Sóltz Gyula.

Melléklet a földm. min. 21242/97. számú körrendeletéhez.

Körrendelet valamennyi törvényhatósági közigazgatási bizottsághoz, valamennyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz, a székesfővárosit kivéve és a székesfővárosi kir. adófelügyelőhöz.

(Az államerdészet kezelésében lévő és az államerdészeti alkalmazottaknak természetbeni lakásul szolgáló kincstári épületek házádoja tárgyában.)

19485/97. sz. pénzügy min. — Az erdészeti kincstár tulajdonát képező, az államerdészet kezelésében lévő és az államerdészeti alkalmazottak, nevezetesen: az erdőörök természetbeni lakásául kijelölt kincstári épületekben létező lakások megadóztatása, illetőleg házadómentessége tekintetében, az egyes pénzügyi hatóságok által egymástól teljesen eltérő, sőt néha egészen ellentétes gyakorlat követtetvén, ez irányban, tudomás és jövőbeni alkalmazkodás végett a következőket jelentem ki. Az 1868. évi XXII. t.-cz. 2. §. c) pontja értelmében állandóan adómentesek „az államépületek és

kormányépületek, ide nem értve az államnak mint jószágok birtokosának magánjogi czimen birt épületeit.“ Minthogy pedig az állami erdők az államjószágoknak egyik alkotórészét képezik, az államkincstár, mint az állami jószágok birtokosa tulajdonát képező államerdészeti épületek és ezek között azok, a melyek az államerdészeti tisztviselőknek — és az alábbi kivételekkel — másnemű alkalmazottaknak bérfizetés nélkül természetbeni lakásul átengednek, az idézett törvényszakaszhoz szerint adókötelesek. Ennélfogva az államerdészet kezelésébe tartozó szóban forgó kincstári épületek nem számíthatók azon államépületek közé, a melyekre az idézett törvényszakaszhoz hivatkozott pontja az állandó házadómentességet biztosítja s a mely adómentességet az egyenes adótörvények és szabályok 1888. évi hivatalos összeállítás I. kötetének házadóról szóló részében 80. §. alá felvett fentebb idézett körrendelet az állam- és kormányépületekben elhelyezett tisztviselők természetbeni lakásaira az esetben, ha ezek javára az államköltségvetésben lakpénzek rendszeresítve nincsenek, szintén kiterjeszti. Az erdészeti kincstár tulajdonát képező s az államerdészet tisztviselői és tisztviselői jelleggel bíró alkalmazottjai részére bérfizetés nélkül természetbeni lakásul átengedett kincstári épületek tehát, habár az említett alkalmazottak részére az államköltségvetésben lakpénzek felvéve nincsenek is, adózási szempontból épen oly elbírálás alá esnek, mint más magánszemélyek vagy jogi testületek hasonló czélra szolgáló épületei: a melyekre nézve pedig az imént említett hivatalos összeállítás idézett rész 5. §-a a házadó kötelezettséget határozottan kimondja. Önként értetik azonban, hogy az erdészeti kincstár tulajdonát képező s az államerdészet kezelésében lévő azokat a kincstári épületeket vagy épületrészeket, melyeknél az 1868. XXII. t.-cz. 2. §-ában és az 1870. évi LI. t.-cz. 2. §-ában felsorolt egyéb kellékek valamelyike fenforog (pl. gazdasági épületek, cseléd- és kertészlakok, erdőőrök vagy erdővédők lakásai stb.) az állandó házadómentesség megilleti.

Budapest, 1897. márczius 25.

Toepke s. k.

III.

Körrendelet

a magyar- és horvát-szlavonországi kincstári erdőket kezelő valamennyi erdőigazgatóságnak, főerdőhivatalnak és erdőhivatalnak; és az állami kezelésbe vett községi erdőket kezelő erdőigazgatóságnak, erdőhivataloknak, vezető és önálló erdőgondnokságoknak.

(A 40. életévüket betöltött egyének korengedélye tárgyában.)

25411/97. sz. földm. min. — Előfordult esetek alkalmából értesitem czimet, hogy a 40. életévüket betöltött egyének állami szolgálatba való felvételéhez illetve kinevezéséhez a korengedély megadásának külön határozatban való kimondása nem szükséges, minthogy annak engedélyezése az ő császári és apostoli királyi Felsége elnöklete alatt 1867. márczius hó 17.-én tartott ministertanács határozata alapján (Sólyom Jenő-féle nyugdíjtörvény magyarázat 19. lap 5. jegyzet) a gyakorlatban ma már hallgatólag olyképen történik, hogy az az egyén, a ki 40. életéve betöltése után vétetik fel illetőleg neveztetik ki állami szolgálatba, a felvétel illetőleg a kinevezés ténye által korengedély mellett alkalmazottnak tekintendő.

Kelt Budapesten, 1897. évi június hó 23.-án.

Darányi s. k.